Declarația Parlamentului Republicii Moldova

Parlamentul Republicii Moldova a primit cu satisfacție Declarația șefilor de state din Azerbaidjan, Armenia, Belarus, Kazahstan, Kîrgîzstan, Moldova, Federația Rusă, Tadjikistan, Uzbekistan și Ucraina privind situația din raioanele din stînga Nistrului ale Republicii Moldova, declarație adoptată la Kiev în ziua de 20 martie a. c. În Declarație se recunoaște necondiționat principiul inalienabilității frontierelor și al integrității teritoriale a Republicii Moldova, se sprijină tendința conducerii ei de a normaliza prin mijloace politice situația creată.

Acest document, precum și măsurile întreprinse de conducerea Ucrainei în scopul neadmiterii folosirii teritoriului ei pentru tranzitarea formațiunilor armate spre Republica Moldova au deschis posibilități de cooperare a statelor interesate în soluționarea conflictului intern din raioanele din partea stîngă a Nistrului ale Moldovei, posibilități reiterate în cadrul reuniunii de la Helsinki a miniștrilor de externe ai Moldovei, Rusiei, României și Ucrainei.

Apelul către Sovietul Suprem al Federației Ruse, adoptat la 5 martie 1992 de Parlamentul Republicii Moldova, întîlnirile delegației parlamentare a Moldovei, la Sovietul Suprem al Federației Ruse, și ale delegației parlamentare ruse în Moldova au avut drept scop, ca prim pas spre normalizarea situației din partea stîngă a Nistrului, evacuarea formațiunilor ilegale înarmate ale Uniunii Kazacilor, înregistrate oficial pe teritoriul Federației Ruse, care participă la rebeliunea anticonstituțională împotriva Republicii Moldova.

Cu toate acestea, în pofida eforturilor depuse, are loc escaladarea în continuare a agresiunii împotriva unui stat suveran: în Republica Moldova continuă să vină, de pe teritoriul Rusiei, formațiuni de kazaci înarmate; Banca centrală a Rusiei ia, la 12 martie 1992, o decizie care contribuie la deteriorarea sistemului bancar unic al Republicii Moldova; mijloacele de informare publică, aflate pe teritoriul Federației Ruse, duc o campanie bine orientată spre susținerea organelor nelegitime ale puterii din raioanele din partea stîngă a Nistrului ale Moldovei. Toate acestea conduc la activizarea acțiunilor împotriva organelor constituționale ale puterii de stat, la maltratarea populației pașnice care nu este de acord cu politica separatismului și a agresiunii, la creșterea numărului de transfugi, la nimicirea localităților, podurilor, terenurilor agricole și a întreprinderilor industriale, la încălcarea permanentă a acordurilor privind încetarea focului, care se soldează cu pierderi de vieți omenești.

În esență are loc ocuparea raioanelor din stînga Nistrului ale Republicii Moldova de către formațiunile nelegitime înarmate ale separatiștilor, care au dobîndit arme nu fără îngăduința fostului Comandament al Armatei a 14-a, precum și de către detașamentele de kazaci ruși. În temnițele din Tiraspol sînt schingiuiți și batjocoriți lucrători ai poliției, adepți ai organelor constituționale ale puterii, oameni care nu sînt de acord cu politica încălcării integrității teritoriale a Republicii Moldova.

Pe fundalul acordurilor realizate și în condițiile în care faptele enumerate mai sus au devenit cunoscute opiniei publice mondiale, apelul Sovietului Suprem al Federației Ruse din 20 martie 1992 trezește cel puțin nedumerire, deoarece conținutul lui nu face decît să reitereze poziția Rusiei care neglijează în acest caz principii de neamestec în afacerile interne ale statelor și de respectare a suveranității lor, principii consfințite în Carta Națiunilor Unite și în documentele Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa.

Numind Republica Moldova și Transnistria «părți ale conflictului», indicînd Parlamentului Republicii Moldova ce măsuri politice trebuie să întreprindă pentru normalizarea situației, negînd dreptul populației băștinașe, majoritare în raioanele din partea stîngă a Nistrului, la păstrarea integrității teritoriale al Moldovei și recunoscînd dreptul separatiștilor de a pleda pentru autodeterminarea «poporului nistrean», așa cum este numit el în Apel, Sovietul Suprem al Federației Ruse creează o uzanță care este în stare să agraveze situația nu numai în Moldova, dar chiar și în Rusia. Egalitarizarea organelor legitime ale unui stat independent, menite să ocrotească normele de drept și drepturile constituționale cetățenilor, cu formațiunile intervenționiste ale kazacilor ruși, cu bandele înarmate ale separatiștilor, care operează omoruri și marodaje, nu poate fi examinat altfel decît drept un act neamical față de statul nostru.

Parlamentul Republicii Moldova, reiterînd aderiunea neclintită la principiile consfințite în actele juridice internaționale, adresează Sovietului Suprem al Federației Ruse propunerea de a lua toate măsurile de rigoare pentru realizarea angajamentelor ce se conțin în Declarația șefilor de state din Azerbaidjan, Armenia, Belarus, Kazahstan, Kîrgîzstan, Moldova, Federația Rusă, Tadjikistan, Uzbekistan și Ucraina din 20 martie 1992, de a urgenta ratificarea Tratatului cu privire la relațiile interstatale între Republica Moldova și Federația Rusă, de a intensifica lucrul în vederea modificării prevederlor lui, de a urgenta deschiderea de ambasade.

Parlamentul Republicii Moldova exprimă speranța că Sovietul Suprem și conducerea Federației Ruse vor contribui la întărirea încrederii și înțelegerii reciproce dintre statele noastre pe baza principiilor dreptului internațional unanim recunoscute.

Or. Chișinău, 24 martie 1992

Ședință de lu